

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w Legnicy V Wydziału Gospodarczego wpłynął wniosek wierzyciela (...) Sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w G. o ogłoszenie upadłości dłużnika M. K. (1), prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w G..

Uzasadniając wniosek wnioskodawca podał, że dłużnik był kontrahentem spółki od 2013 r. do 2019 r. Z tytułu świadczeń serwisowych i innych przez wnioskodawcę na rzecz dłużnika, na mocy postanowień umownych wnioskodawca wystawił faktury na łączne kwoty 6 207,99 Euro oraz 44 981,56 zł, które nie zostały przez dłużnika uregulowane do dnia wystąpienia z wnioskiem. Wnioskodawca zaznaczał, że wezwał M. K. (1) do uregulowania należności, jednak bezskutecznie.

Dłużnik nie odebrał korespondencji zawierającej m in. odpis wniosku o ogłoszenie stanowiska i tym samym nie odniósł się w zakreślonym terminie do treści wniosku. Następnie już po dokonaniu zabezpieczenia majątku dłużnika, M. K. (1) wskazał, że nie posiada wymagalnych zobowiązań, gdyż kredyty udzielone przez A. Bank są obsługiwane na bieżąco. Faktury wystawione przez wnioskodawcę a wskazane w treści wniosku o ogłoszenie upadłości, nie zostały wprowadzone do ksiąg rachunkowych dłużnika jako wystawione bez podstawy prawnej i istniejącego stosunku gospodarczego. Dłużnik wskazał jednoznacznie, że wszelkie wierzytelności na jakie we wniosku o ogłoszenie upadłości wskazuje powódka są sporne, a ewentualny spór zaistniał przed złożeniem wniosku o upadłość. Pomimo wskazania szeregu wierzytelności, rzekomo powstałych 8 – 9 lat temu, wnioskodawca nie wystąpił przeciwko dłużnikowi na drogę postępowania sądowego i nie jest w stanie przedstawić umów i dokumentów księgowych potwierdzających istnienie zobowiązania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dłużnik prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w G..

Dłużnik był kontrahentem wnioskodawcy w latach 2013 -2019. Współpraca polegała głównie na świadczeniu przez dłużnika na rzecz wnioskodawcy usług transportowych, jak również na świadczeniu usług serwisowych i innych przez wnioskodawcę na rzecz dłużnika. Współpraca odbywała się na podstawie łączących strony umów.

Dowody:

- umowa z przewoźnikiem z dnia 01.01.2013 r., k. 6 – 9,
- umowa z przewoźnikiem nr 01/02/2014 z dnia 01.02.2014 r., k. 10 – 16,
- aneksy, k. 16v – 17v,
- umowa nr (...) z dnia 29.05.2019 r., k. 18,
- regulamin dla współpracujących z (...), k. 19 – 29.

Z tytułu świadczonych usług serwisowych i innych wnioskodawca wystawił na rzecz dłużnika m. in. następujące faktury VAT w walucie Euro na łączną kwotę 6 207,99 euro:

- (...)IN/10/18, kwota 1 719,20 euro,
- (...)IN/12/18, kwota 1 103,93 euro,
- (...)IN/07/19, kwota 1 177,00 euro,
- (...)IN/08/19, kwota 1 103,93 euro,

- (...)IN/09/19, kwota 1 103,93 euro.

Ponadto wnioskodawca wystawił na rzecz dłużnika następujące faktury w walucie PLN na łączną kwotę 44 981,56 zł:

- (...)IN/10/16, kwota 4 220,11 zł,
- (...)IN/11/16, kwota 10 824,00 zł,
- (...)IN/11/16, kwota 1 795,80 zł,
- (...)IN/10/16, kwota 20 069,43 zł,
- (...)IN/09/17, kwota 5 854,81 zł,
- (...)IN/10/17, kwota 4 179,67 zł,
- (...)IN/09/19, kwota 480,00 zł.

Faktury o numerach (...) miały zostać opłacone gotówką w dniu ich wystawienia. Pozostałe faktury przewidywały płatność przelewem w ciągu 14 lub 30 dni od daty wystawienia.

Dowody:

- faktury VAT, k. 30 – 41.

(...) Sp. z o.o. sp. k. wezwała M. K. (1) do uregulowania należności pismami z dnia 22 września 2020 r. a następnie 1 grudnia 2020 r., jednak bezskutecznie.

Dowody:

- ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty z 22.09.2020 r. z potwierdzeniem nadania, k. 42 – 43,
- wezwanie do zapłaty z dnia 01.12.2020 r., k. 44.

Dłużnik ujął w ewidencji VAT zakupów następujące faktury wskazane przez wnioskodawcę w treści wniosku o ogłoszenie upadłości:

- (...)IN/12/18, kwota 1 103,93 euro,
- (...)IN/07/19, kwota 1 177,00 euro,
- (...)IN/08/19, kwota 1 103,93 euro,
- (...)IN/10/16, kwota 4 220,11 zł,
- (...)IN/11/16, kwota 10 824,00 zł,
- (...)IN/11/16, kwota 1 795,80 zł,
- (...)IN/10/16, kwota 20 069,43 zł,
- (...)IN/09/17, kwota 5 854,81 zł,
- (...)IN/10/17, kwota 4 179,67 zł.

Dowód:

- ewidencja VAT zakupów dłużnika za lata 2010 – 2019.

Dłużnik M. K. (1) prowadzi działalność na podstawie wpisu do (...) od 1 lutego 2010 r. Działalność gospodarcza dłużnika jest prowadzona w formie jednoosobowej działalności gospodarczej. Głównym ośrodkiem podstawowej działalności dłużnika jest warsztat samochodowy, położony w R. przy ul. (...). Przeważającą działalnością dłużnika jest konserwacja i naprawa pojazdów samochodowych z wyłączeniem motocykli.

Dłużnik zatrudnia jednego pracownika na podstawie umowy o pracę na stanowisku spawacz – mechanik.

M. K. (1) jest współwłaścicielem w 1/2 części spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu mieszkalnego, położonego w G. w budynku Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w G., dla której Sąd Rejonowy w Głogowie prowadzi księgę wieczystą o numerze (...). Wartość rynkowa nieruchomości wynosi ok. 400 000 zł.

W dziale IV księgi wpisane są następujące hipoteki:

- hipoteka umowna w wysokości 459.000 zł zabezpieczająca kredyt, odsetki i inne należności od udzielonego kredytu wg umowy o kredyt z dnia 11 kwietnia 2012 r. na rzecz Bank (...) S.A. O/Ż.,
- hipoteka umowna w wysokości 120.260 zł, zabezpieczająca należność główną, roszczenia o odsetki, należności uboczne w tym opłaty i prowizje oraz inne należności, wynikające z zawartej umowy kredytu z 28 lipca 2017 r. – na rzecz (...) Banku S.A. w W..

Majątek dłużnika Tymczasowy Nadzorca Sądowy wycenił na kwotę 209.300 zł, z czego po rozliczeniu środków uzyskanych ze zbycia składników zabezpieczonych rzeczowo do funduszów masy upadłości wpłynęłaby kwota 85.300 zł.

Łączna wartość wierzytelności zabezpieczonych rzeczowo na nieruchomości na dzień 29.11.2021 r. wynosi 232.336,40 zł.

W skład majątku dłużnika wchodzi następujące składniki zabezpieczone rzeczowo:

- udziały w lokalu mieszkalnym w G. (hipoteki przewyższają wartość udziałów w nieruchomości),
- podnośnik dwukolumnowy W. (...) (przewłaszczenie na zabezpieczenie).

Z nieobciążonego majątku dłużnika możliwa do uzyskania kwota wynosi 69.300 zł. Dodatkowo do funduszów masy wejdą środki ze sprzedaży obciążonych hipoteką udziałów w nieruchomości w kwocie 16.000 zł.

Dłużnik posiada składniki majątku w postaci ruchomości (montażownica do opon, trzy samochody osobowe, sprężarka pionowa, wyważarka do kół, zestaw kluczy), których szacunkowa wartość rynkowa wynosi 99.000 zł, natomiast szacunkowa wartość rynkowa w trybie sprzedaży likwidacyjnej (70 % wartości rynkowej) wynosi 69.300 zł.

W skład majątku dłużnika wchodzi ponadto wierzytelności w kwocie 7.783,81 zł, co do których nie ma podstaw twierdzić, że są trudne do realizacji, w najbliższym czasie należności te winny być spłacone przez dłużników.

Wartość środków pieniężnych na 29 listopada 2021 r. na dwóch rachunkach prowadzonych w (...) Bank (...) S.A. wynosiła 1.986,65 zł.

Łączna wartość funduszów masy upadłości wynieść zatem mogła ok. 85.300 zł i jest wystarczająca na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego.

Wartość przewidywanych kosztów postępowania wynieść może , wg szacunków (...) 78.690 zł.

Dłużnik nie posiada zaległości wobec ZUS oraz Urzędu Skarbowego.

Wymagalne na 29 listopada 2021 r. i nieuregulowane zobowiązania dłużnika:

1. (...) Bank S.A., kredyt w rachunku bieżącym, termin wymagalności 15.10.2021 r., kwota 2 280 zł,
2. (...) Bank S.A., kredyt w rachunku bieżącym, termin wymagalności 15.11.2021 r., kwota 2 280 zł,
3. (...) Bank (...) S.A., termin wymagalności: 30.09.2021 r., kwota 1 544 zł,
4. (...) Bank (...) S.A., termin wymagalności: 30.10.2021 r., kwota 1 544 zł,
5. (...) Bank (...) S.A., termin wymagalności: 30.11.2021 r., kwota 1 544 zł,

Dowód:

- sprawozdanie (...) o stanie majątkowym dłużnika z dnia 29.11.2021 r., k. 81 – 88,
- uzupełnienie sprawozdania, k. 90 – 94.

Wg stanu na dzień orzekania żadna z umów kredytowych dłużnika nie została wypowiedziana, saldo rozliczeń z (...) Bank (...) S.A. wskazuje nadpłatę w wysokości 935,88 zł , a na poczet kredytu w (...) Bank S.A., gdzie kwota zobowiązania wg stanu na 26.11.2021 r. wyniosła 62.086,57 zł upadły w XII 2021 r. dokonał wpłaty 25.000 zł

Dowód:

- wyciąg z rachunku bankowego , k.110
- potwierdzenia przelewów , k. 136-137

Sąd zważył co następuje:

Wniosek o ogłoszenie upadłości dłużnika M. K. (1), prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w G., złożony przez wierzyciela (...) Sp. z o.o. sp. k. nie zasługiwał na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy odnieść się do zarzutów dłużnika polegających na twierdzeniu, że wierzytelności przedstawione przez wierzyciela we wniosku o ogłoszenie upadłości są sporne, co nasuwa wątpliwości co do legitymacji procesowej wnioskodawcy w rozpoznawanej sprawie. Zgodnie z art. 20 pr. upadł. wniosek o ogłoszenie upadłości może zgłosić dłużnik lub każdy z jego wierzycieli osobistych. W postępowaniu o ogłoszenie upadłości wnioskodawca powinien uprawdopodobnić swoją wierzytelność, co wynika z art. 24 p.u. Uprawdopodobnienie wierzytelności jest wystarczające jedynie na etapie składania wniosku o ogłoszenie upadłości, w dalszym toku postępowania konieczne jest jednak udowodnienie, że wierzytelność istnieje i jest wymagalna. Ciężar udowodnienia tych okoliczności spoczywa na wierzycielu stosownie do treści art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. w zw. z art. 35 p.u. Zgodnie z art. 12a p.u. sąd oddali wniosek o ogłoszenie upadłości złożony przez wierzyciela, jeżeli dłużnik wykaże, że wierzytelność ma w całości charakter sporny, a spór zaistniał między stronami przed złożeniem wniosku o ogłoszenie upadłości. Jeżeli w postępowaniu o ogłoszenie upadłości ustalone zostanie, iż wierzytelności przed złożeniem wniosku o ogłoszenie upadłości dłużnik nigdy nie uznawał i aktywnie dał temu wyraz, czyli wykazano jej sporność, wniosek powinien być oddalony.

Wskazać należy, że o sporności można mówić wówczas, gdy w stosunku do wierzytelności, na którą powołuje się wnioskodawca, toczy się proces sądowy albo postępowanie administracyjne, bądź też dłużnik wyraźnie zaprzecza jej istnieniu przedstawiając w tym zakresie stosowne dowody, nawet jeżeli spór w tym zakresie nie zawisł jeszcze przed sądem lub organem administracji publicznej.

Wnoszący o ogłoszenie upadłości w niniejszej sprawie swoją legitymację czynną opiera na wystawionych fakturach VAT. Powoływał się więc na istnienie podstawy stanowiącej podstawę dla zobowiązania dłużnika wobec wnioskodawcy.

W świetle złożonych do akt informacji w postaci przede wszystkim ewidencji VAT zakupów, przedłożonych przez dłużnika nie sposób uznać, że istnienie przedmiotowych zobowiązań było kiedykolwiek przedmiotem sporu pomiędzy stronami. Przeczy temu okoliczność, że dłużnik w ewidencji Vat zakupów ujął co najmniej 9 z 12 owych „spornych” faktur, w tym również faktury, których płatność miała być dokonywana przelewem, a do których treści dłużnik nie był w stanie się odnieść twierdząc, że nie mógł uznać i wprowadzić do swojej księgowości faktur wskazanych we wniosku o ogłoszenie upadłości, bowiem były wystawione bez żadnej podstawy prawnej i stosunku gospodarczego. Jedyne jedna z faktur nie została wprowadzona do ewidencji dłużnika tj. faktura o numerze (...), natomiast faktu ujęcia dwóch faktur o numerach (...) Sąd nie jest w stanie zweryfikować z uwagi na przedłożenie przez dłużnika niekompletnych ewidencji za rok 2019.

Co istotne, w świetle przepisów ustawy o podatku od towarów i usług czynny podatnik VAT jest zobowiązany prowadzić ewidencję dotyczącą podatku od towarów i usług w taki sposób, aby ewidencja ta zawierała wszystkie dane niezbędne do poprawnego sporządzenia deklaracji podatkowej. Prowadzona przez podatnika ewidencja VAT jest odzwierciedleniem stanu rzeczywistego, powinna więc obejmować wszystkie dokonane przez podatnika czynności podlegające opodatkowaniu jak i dane dotyczące podatku naliczonego podlegającego odliczeniu. Od czynnych podatników VAT oczekuje się ujmowania w ewidencji wszystkich zysków oraz wydatków, co do których istnieje możliwość odliczenia VAT pod warunkiem dołączenia stosownych faktur. Zatem skoro dłużnik ujmował w ewidencji faktury wskazane w treści wniosku o ogłoszenie upadłości nie jest prawdopodobne, by uznawał je za sporne. Powyższe działania dłużnika świadczą o braku istnienia sporu pomiędzy stronami co do istnienia przedmiotowych wierzytelności. Podniesione w toku niniejszego postępowania zarzuty oraz dokumenty przedłożone przez dłużnika powodują, że nieuzasadnionym jest uznanie wierzytelności za sporne.

Ostatecznie wskazać należy, że w toku niniejszego postępowania strony składały pisma procesowe wraz z załącznikami a tym samym oczywistym jest, że w pismach tych miały możliwość przedstawienia wszelkiej argumentacji i dogłębnego ustosunkowania się do twierdzeń strony przeciwnej jak i wykazania zasadność swego stanowiska. Przedmiotowe argumenty i twierdzenia zawarte w pismach procesowych, okazały się w ocenie sądu wystarczającymi do podjęcia decyzji merytorycznej.

Sporność wierzytelności na etapie rozstrzygania wniosku o ogłoszenie upadłości ma jedynie znaczenie w kontekście uznania legitymacji wnioskodawcy . Sąd nie przesądza na tym etapie o istnieniu wierzytelności , gdyż temu służy postępowanie w przedmiocie ustalenia listy wierzytelności i postępowanie związane ze sprzeciwem od listy wierzytelności.

Przepisy ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (dalej: p.u.) wskazują na przesłanki, które muszą być spełnione, aby można było ogłosić upadłość przedsiębiorcy. Art. 10 tej ustawy ustanawia zasadę, zgodnie z którą podstawą ogłoszenia upadłości dłużnika jest jego niewypłacalność. Z kolei art. 11 określa pojęcie niewypłacalności ustalając, że niewypłacalność to stan, w którym dłużnik utracił zdolność wykonywania swoich wymagalnych zobowiązań pieniężnych, przy czym nie jest istotny rozmiar niewykonywanych przez dłużnika zobowiązań oraz przyczyny takiej sytuacji. Redakcja art. 11 ust. 1 lit. a wprowadza dodatkowo domniemanie, że dłużnik utracił zdolność do wykonywania swoich wymagalnych zobowiązań, jeżeli opóźnienie w ich wykonaniu przekracza trzy miesiące.

Z przedstawionych przez wnioskodawcę (...) Sp. z o.o. sp. k. dokumentów oraz sprawozdania tymczasowego nadzorca sądowego wynikało, że M. K. (1) jest dłużnikiem , gdyż posiada zobowiązania wobec co najmniej trzech wierzycieli, a najstarsze z nich stało się wymagalne w dniu 1 grudnia 2016 r. (faktura nr (...) wystawiona przez (...) Sp. z o.o. sp.k. i ujęta w księgach rachunkowych dłużnika). Opóźnienia natomiast w zapłacie rat z tytułu kredytów nie przekraczały trzech miesięcy . Co więcej już w trakcie postępowania należności te zostały uregulowane. Dłużnik nie posiada zobowiązań publicznoprawnych , umowy kredytu są przez niego obsługiwane a zobowiązania M. K. (1) wobec wnioskodawcy, ten uznaje za sporne .

Dokonując analizy materiału zgromadzonego w aktach sprawy tj. dokumentów przedłożonych wraz z wnioskiem o ogłoszenie upadłości oraz opinii tymczasowego nadzorca sądowego Sąd uznał, że dłużnik M. K. posiada

majątek wystarczający na zaspokojenie kosztów postępowania upadłościowego, szacowanych na kwotę 78 690 zł, przy założeniu prowadzenia tego postępowania przez okres co najmniej 8 miesięcy. Dłużnik posiada co prawda nieznaczne środki finansowe na rachunku (ich stan wynosił na dzień 21 listopada 2021 r. jedynie 1 986,65 zł), lecz posiada ruchomości, których szacunkowa wartość rynkowa wynosi 99.000 zł, natomiast szacunkowa wartość rynkowa w trybie sprzedaży likwidacyjnej (70 % wartości rynkowej) to 69.300 zł. Zbycie ruchomości, które należy zaliczyć do składników łatwo zbywalnych, pozwala na rozpoczęcie procesu upadłości i pokrycie wydatków we wstępnej fazie postępowania. Dłużnik posiada również zbywalny majątek w postaci udziału w wymiarze 1/2 współwłasności spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego położonego w G., które gwarantują dość pewne uzyskanie wpływów środków do masy upadłości na poziomie 16.000 zł, biorąc już pod uwagę konieczność spłaty wierzycieli zabezpieczonych hipotecznie na nieruchomości. Nie zachodzi zatem przesłanka z art. 13 ust. 2 p.u. W zakresie oceny zbywalnej wartości majątku dłużnika i kalkulacji możliwego wpływu środków finansowych do masy, Sąd oparł się na wyliczeniach (...) przy rozstrzygnięciu przedmiotowego wniosku. Sąd dał wiarę wszystkim wyliczeniom nadzorczy zarówno co do realnej wartości majątku dłużnika jak i wysokości zobowiązań.

Pomimo jednak powyższych ustaleń, Sąd doszedł do przekonania, że wniosek o ogłoszenie upadłości nie jest uzasadniony. W sprawie ustalono bowiem, że dłużnik posiada na dzień orzekania tylko jednego wierzyciela a z uwagi na podniesiony zarzut sporności wierzytelności, Sąd na etapie rozpoznawania wniosku - przy ograniczeniach postępowania dowodowego, nie jest w stanie ustalić jaka jest ostatecznie kwota zobowiązań dłużnika wobec wnioskodawcy. Temu powinno służyć właściwe postępowanie sądowe o zapłatę. Powołane powyżej przepisy jak i ugruntowane orzecznictwo wskazują, że dłużnik dla uwzględnienia wniosku o ogłoszenie upadłości musi mieć co najmniej 2 wierzycieli, którzy posiadają wymagalne zobowiązania. Ogłoszenie upadłości w sytuacji istnienia jednego wierzyciela nie jest uzasadnione ekonomicznie, gdyż generuje zbędne koszty postępowania a wierzyciel ten sam skutek osiągnie wszczynając postępowanie egzekucyjne. Zwrócić należy także uwagę na treść art. 10 ust 6 p.u., który przewiduje, że Sąd może oddalić wniosek o ogłoszenie upadłości, jeżeli nie ma zagrożenia utraty przez dłużnika zdolności do wykonywania jego wymagalnych zobowiązań pieniężnych w niedługim czasie. Skoro dłużnik ma majątek, reguluje zobowiązania kredytowe i publicznoprawne to zagrożenie takie nie istnieje, zaś wierzyciel nie może stosować drogi postępowania upadłościowego celem przymuszenia dłużnika zarówno do uznania zobowiązania, jak i jego regulowania. Cel postępowania upadłościowego jest inny i służy egzekucji na rzecz wierzycieli a nie jednego wierzyciela.

Mając na uwadze powyższe wniosek podlegał oddaleniu.

sędzia sędzia sędzia

W. S. E. P. O.